

Խմբագրատան տ է 1 է ֆ օ ն № 2—53

99. 2-2

մանկան հօթնեակի առիթով: Յայտնելով մեր բարեկամներին, խնդրում ենք ներկայ լինել հոգեհանգստին:

100. 1—1 Մուրալյան Գեորգի Գրիգորի

Անկասկած, Բոլզարիայի, Բումի
նիայի և Յունաստանի յաւակութիւն
ները կարեւոր նշանակութիւն չունին
որոշեալ տնայ դժուար թէ դաշնային պե-
տութիւնները՝ Անգլիան, Ֆրանսիան և
Ռուսաստանը, երբ յաղթանակ դուր-
դան պարտերազօրէ, կամաճանխե-
ն Պօլսը տալ այդ փոքր պետութիւննե-
րը մէկին, որոնք ոչ մի զորէն չեն ա-
րել, ոչ մի կաթիլ արեւն չեն թափե-
լ և մասնակից չեն եղել պատերազմին
Նրանց իրաւունքը, որ կամենում ե-
նինքն պատմութեան մըս, խիստ կատ-
կածիր է։

4. Առաքելիան

ՌՈՒՆԻՐԱՐԱՆՍ.—4. Պօլսոց տեղեկութիւն է
առաջիկէն որ Բնիկէ-փառայն ներկայ քոսիկն
դանիական է. Գօլթում, լաջոց նրա հնդկական
կաթիւնը ընկել է վերջնականապէս թա-
լեթ-բէլը չէ կանհունում նրան ընդունելու
«Բրեշաւաւ» յաժառար կանգնած է Ռօս-
Փօրոն, հնարաւորութիւն չունինապով ծա-
ղօրու զար:

Յօհն է առաքաղգի աղգանալութիւն
խմբերով կայսրած է Կ. Պօլսոց:

գրողից սկսած մինչև Կոլիկ գեղըր այն-
պեսզի գարծաբուրդի արհեստագործությունների
հանդիսավայր է դարձած, որ մեր պատմա-
կան շրջանում էրբեք տեղի չէր ունեցիլ աչ-
ժինգով խանի, աչ Բաղայրի և աչ չէ Լէկի-
թիմուսի օրերին Բառնի Մեյքեթից
սկսած, Շաքարու, Իրչ, Նարման, Օլբի-
Կոծր, Բանախ, Օյօր, Թառակեր մինչև Կո-
լիկ, թէ պատերազմի դաշտավայրում և թէ
գիրքերում իրանց բնակարաններում մա-
նուկներին ձեռքերի և թաղատոցների
կտրուկած տեղերի քրիտանաների, ուս-
րօքի ու կոյակի արևուն հիդրեից Օլբի-
կիտի և գնաց ներկից ձորերի գեղը
Մարաշում վտակի, Տաճորի Չուլաբից

բում է Թիֆլիսում, Անգլիկոս Գնեսաբեկիի
արքեպիսկոպոսին ուղարկել է այս հեռա-
գիրը.

«Քիւրդերը Թիւրքերը թէնչացերն աստի
սղաքանալովթեան մեծ մասը Ուրմիայի

